

дире се подсети и клюмна утвърдително глава.

— Сигурна работа.

— Азъ нали ти казвамъ.

— И най-важното: нѣма престѣпление, — додаде съ важность Павелъ.

— Има, нѣма, тия работи ти ги разбирашъ по-добре.

— Затуй ти казвамъ я. Тѣй скроено, че никой законъ го не лови.

У Павла се събудиха полицейскитѣ наклонности. Той си припомни какво би сторилъ, ако беше стражаръ и му повѣряха да разкрие това убийство.

— Напилъ се — умрѣлъ — си казваше Павелъ, Нѣма престѣпление. . . Ами ако се разкрие, че сме се сдумали; че сме скроили плана. Това май не е съвсемъ току тѣй, — завърши Павелъ.